

Ξα. Οὐκ ἔδειξες, ἀλλὰ γέυσαι τῆς θύρας,

Καὶ Ἡρακλῆα τὸ γῆμα, καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

Δι. Πᾶν, πᾶν. Αἴα. τίς εἶδεν; Δι. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

Αἴα. Ὡς βδέλυρε, κἀνάγχωτε, καὶ Ὀλυμπῆσιν,

Καὶ μαιρὲ καὶ παμμίαρε, καὶ μαιροῦτατε,
Ὅς τὸν κωῦ ἠμῶν ὄξε λάσας πὺν Κέρβερον,
Ἀπίξας ἀγῶν, καὶ ποδράς, ὄρου λαβῶν,
Ὀν ἐγὼ φύλακτον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέγας,
Τοῖα Στυγῶς σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιος τε σιόπελος αἵματοςαγῆς,
Φερουῶσι, Κωκυτῆ τε πῆιδρομοὶ κύνες,
Ἐχιδνά τ' ἐκαστὸν ἀκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου

Διασπαράξει, πλά μόνων τ' ἀνδράσιν
Ταρτησία Μύρανα, πῶν νεφεσὶ δέου,
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἠματωμένω,
Διασπάρνται Γοργόνες Τιθράσιαι.

Ἐφ' ἀεὶ ἐγὼ φρομάων ὀρμήσω πόδα.

Ξα. Οὐτός, τί δειδρακας; Δι. ἐγνέχουδα, κάλει θεόν.

Ξα. Ὡς καταγέλας, οὐκ οὐκ αἰσθήσῃ τὰχὺ,
Πεῖν πᾶσι σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; Δι. ἀλλ' ὠρακιῶν,

Ἀλλ', οἷσε πῶς τῶν καρδίων μου ἀπογναί.

Ξα. Ἰδοὺ λάβει. Διόν. πῶς σου, ποῦ εἰσι; Ξαντ' ὠρεῖσθε θεοί,

Ἐνταῦθ' ἔχεις τῶν καρδίων; Δι. δέισασα γὰρ

Εἰς τῶν κατῶν μου κοιλίαν καθεῖρπυσεν.

Ξα. Ὡς δειλοτάτε θεῶν σὺ κἀντ' ἐσθ' ὄπων! Δι. ἐγὼ;

Σχόλια. Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέγας.] ἀντὶ τῶν μέθων ἐλήφθη, ἵνα τὸ ἔκ μεταφορᾶς τῆς ἀθλητικῆς ἔχει ἡούτως ἘΑΤΙΚΟΙ ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν ἔχομαι δευτέρου προσώπου. Μελανοκάρδιος.] εἴτε τῆς λέξεως τῆς φοβερῆς εἴτε μελανοκάρδιος πέτρα, οὗ γὰρ ἔχει καρδίαν ἢ πέτρα. ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀγῶν ἀνθρώπων οὗς εἴτε τῶν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγχιότητᾶ μελανοκάρδιος φασί. καὶ τῶν μὲν ἑαυτῶν πλάτων λέγει, ταῖς ἔξ Εὐεπίδου πρὸς φόβον Διονύσου. Πειρίδρομοι.] οἱ πᾶσι τῶν διωκτῶν πρὸς τὸν Διόνυσον λέγει δὲ τὰς Ἐρινύς. Ἐχιδνά τ' ἐκαστὸν ἀκέφαλος.] ὁ ἄποσος εἶπε πῶς τὰ ἐν ἠοισί Εὐεπίδου. καρὰ τε γάρ θυ συγχέω κόμας ὁμῶς ῥῆναί τε δὲ ἐκέφαλον ὀμμάτων δ' ἀποαίματος αἰεὶς πρὸς τῆς ῥεύθῃ κατῶ.

BISETVS. Ἐκαστὸν ἀκέφαλος] ἑκάστῳ ἀκέφαλος γραπτόν δοκεῖ, ὡς ἐν τῆς ἀνω ποροδεήλωται.

Σχόλια. Ταρτησία Μύρανα.] Μύρανα, δαίμων φοβερά, πῶς τὸ μύρεσθαι, πῶς τὰ ἐν ἠοισί Εὐεπίδου. Ταρτησίαν γ' εἴτε πρὸς τὸ ἐμπληκτικώτερον εἴτε τὸ ἐπιθετικῶν λέγεται ἢ Ταρτησίαν γαλιῶν, ἀντὶ τῶν μεγάλων. ἢ γ' Ταρτησίαν Ἰσθμικὴ πόλις πῶν ἀορον λιμνῶν. Μύρανα δὲ ἰχθύς θαλάσσιος, ἀντὶ τῶν ἐπιπέδων ἔχιδναν, Μύραναν εἴπε, τὸ γὰρ συγῶς, ἢ πῶν πῶν εἴπε τῶν τοῖς, εἰσι γὰρ ἐν ἠοισί πεποιημένα Εὐεπίδου. ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπυροδᾶζων ὁ Εὐεπίδου οἷος ἐνταῦθα πᾶσι. Γοργόνες Τιθράσιαι.] Διὸ δ' ἡμῶν τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. ἐκ εἰκῆ δὲ τοῦτο εἴπε. ἀλλ' εἰκόσιν τὸν δῆμον δειλάλλει τούτον, ὡς κακοπαράγμονα. εἰσὶ δὲ οὔτοι Διὸς Τιθραντος τοῦ Πανδίωνος πατρὸς ἰσταν-

A X A. Cave, ne conteras, sed fac periculum: Quippe & figuram habes, & ipsum animum Herculis.

B A. Heus, heus puer. A A. quis hic? B A. validus ille Hercules.

A A. O te scelestum, o impudentem, o perfidum, O fœdum hominem, o perquam fœdum, o fœdis-simum:

B Qui quondam Cerberum abegisti nostrum canem:

Et obtorto collo hinc abduxisti, fuga

Dilapsus: ego quem asseruabam. At nunc furcifer

Medius teneris: nam Stygis te atrox petra,

Et sanguine manantes scopuli Acherontij,

Comminuent: & Cocytii circum canes

Et belua centiceps: quæ etiam viscera tua

C Discerpet: murena item Tarteisia

Pulmones tibi laniabunt: & renes tuos

Ipsis cruentatos visceribus, distrahent

Tubrasia Gorgones: ad quas cursum incito.

X A. Eho, quid egisti? B A. cacavi, voca Deum.

X A. Homo ridicule: annon resurges illico,

Præquam te alius videat. B A. animus deficit.

Age ad cor applica tu spongiam mihi.

D X A. Eccam tibi. B A. applica, ubi est? X A. o

aurei Dei,

Hic ne cor habes tuum? B A. quoniam mihi præ

metu

In anum descendit. X A. hominum timidissime

Iuxta & Deorum. B A. egon? quomodo timidus siem,

μοι, εἰς δὲ τῶν ἀγχιότητων ἀφύλων κατ' ἀνεμίωται. ἄλλως. Τιθράσιος τόπος τῆς Λιβύης, ἐνθα αἱ Γοργόνες διέτρεχον. Οὗτος, τί δειδρακας.] ἰδὼν ὁ Ξανθίας εἴτε τὸν φόβον Διὸς πατήσαν τὸν Διόνυσον φησιν, εἴτε, τί δειδρακας, τὸ δὲ κάλει θεόν, τινὲς οὕτω Διὸς δειδρακασιν. ἐν τῆς Λίβυαίκοις ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ δαδούχος κατέχων λαμπάδα, λέγει καλέειτε θεόν, καὶ οὐ πακούοντες βοῶσι. Σεμελίη Ἰακχε πλουτοδότα. ἢ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ὑπηρετοῦμενον. ἐπειδὴ γὰρ σπονδοποιήσανται, ὡς ἐκκέχυται, λέγεται κάλει θεόν, πρὸς δὲ ἐξέλκεται εἰς τοῦτο. ἄλλως. κάλει θεόν, πρὸς βοήθειαν κάλει θεόν. οὗ γὰρ Διόνυσος θεὸς αὐτῶν, ὅτι εἴπεν αὐτῶν κάλει θεόν. τοῦτο γὰρ ἐν κωμῶνι πῶν πῶν εἴπεν, εἰώθασιν οἱ μεγάλοις κακοῖς πρὸς τὸν θεόν ὑπηρετοῦμενον πρὸς ἀρωγῶν θυσίας τινὲς ὑποχέσει. δεινῶσι δὲ ἐντυθεῖν, ὡς ὁ Διόνυσος ἐκείνη θεὸς ὡς ἐν κωμῶνι παίζων. τὸ γὰρ ἐγνέχουδα Διὸς τὸν χέω μέγας ἀφ' ἀνεμίωτος. Ἀλλ' ὠρακιῶν.] ὠρακιῶν φροντισῶν. ἄρα ἢ φροντίς. ἐκ δὲ φροντίδων, ἐκλύεται τις, ὠρακιῶν δὲ λέγεται τὸ ἐπὶ φόβου ὠρακιῶν Διὸς τὸν πῶν ὠραν ἀκίσειν. τοῦτο γὰρ Σοφοκλῆς εἴπεν ἐν Ἀμφικρατῶν ἄτυχε, τὸ ὠρακιῶν φροντισῶν τῆς καρδίας. τὸ γὰρ πολλοῖς γίνεται.

BISETVS. ὠρακιῶν] Εὐσεβίου, ὠρακιῶν, τῶν φροντισῶν, πῶν φροντίδα, λέγει. ἄρα, τὸ κάλλος, καὶ ὁ χαμρὸς, πῶν τῶν Ἀττικῶν δ' αὐτῶν ἄλλως γὰρ φιλῶν ὁμοίως τῶν ἄρα, ὁ δὲ φροντίδα. διὸ τὸ ὠρακιῶν φιλῶνται.